

สรุป ระเบียบการนำหน่วย และการออกคำสั่งยุทธการ

ระเบียบการนำหน่วย

๑. รับภารกิจ
๒. ออกคำสั่งเตือน
๓. วางแผนขั้นต้นประมาณสถานการณ์, การแบ่งเวลา
๔. เคลื่อนย้ายหน่วยที่จำเป็น
๕. ลาดตระเวน
๖. ทำแผนสมบูรณ์
๗. ออกคำสั่ง
๘. การปฏิบัติและกำกับดูแล

ขั้นที่ ๑ รับภารกิจ

ภารกิจที่ได้รับมอบหมายอยู่ในรูป คำสั่งเตรียม คำสั่งยุทธการ หรือคำสั่งเป็นส่วน ๆ เมื่อได้รับคำสั่งแล้ว ผู้บังคับหน่วยจะต้องวิเคราะห์ภารกิจ และวางแผนการใช้เวลา คำแนะนำขั้นต้น จะอยู่ในรูปของ คำสั่งเตรียม ในคำสั่งเตรียมผู้บังคับหน่วยจะได้รับข่าวสารอย่างพอเพียง เพื่อที่จะให้หน่วยเริ่มเตรียมการได้ ระเบียบปฏิบัติของหน่วยควรจะนำมาใช้ปฏิบัติทันทีเมื่อหน่วยได้รับคำสั่งเตรียม ตัวอย่างเช่น การเบิกกระสุน เสบียง น้ำ และเครื่องมือสื่อสาร ทันทันทันทีที่ได้รับคำสั่ง ผู้บังคับหน่วย ต้องตั้งคำถามตัวเองในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ภารกิจคืออะไร M
๒. รู้อะไรบ้างที่เกี่ยวกับข้าศึก (ที่ตั้ง กำลัง การประกอบกำลัง ยุทธโศปกรณ์ ขวัญ สิ่งบอกเหตุ) E
๓. ภูมิประเทศ และลมฟ้าอากาศมีผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติการอย่างไร (ที่สูงต่ำ ทางน้ำไหล พืชพรรณไม้ ลักษณะผิวดิน สิ่งปลูกสร้าง) T
๔. กำลังพลมีอยู่เท่าไร T
๕. มีเวลาเท่าไร T
๖. ต้องการสิ่งอุปกรณ์และยุทธโศปกรณ์อะไรบ้าง
๗. กิจพิเศษอื่น ๆ ที่ต้องการกำหนดมีอะไรบ้าง

ขั้นที่ ๒ ให้คำสั่งเตรียม

ผู้บังคับหมวดให้คำสั่งเตรียมกับผู้บังคับหมู่ รองผู้บังคับหมวด และผู้ตรวจการณ์หน้า ผู้บังคับหมู่จะให้คำสั่งเตรียมกับกำลังพลภายในหมู่ของตน คำสั่งเตรียมควรจะกล่าวถึงเรื่องต่อไปนี้อย่างน้อย

๑. ภารกิจ
๒. เวลาที่จะปฏิบัติการ

๓. คำแนะนำเฉพาะ

๔. เวลาและสถานที่สำหรับให้คำสั่งสมบูรณ์

ขั้นที่ ๓ การทำแผนขั้นต้น

ผู้บังคับหน่วยใช้ปัจจัยพื้นฐาน ภารกิจ ข้าราชการ ภูมิภาค ลมฟ้าอากาศ กำลังพลที่มีอยู่ และเวลาที่มีอยู่ เป็นพื้นฐานในการทำแผนขั้นต้น แผนนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นในการประสานการลาดตระเวน การจัดกำลัง และการเคลื่อนที่

- ภารกิจหมวดคืออะไร (เข้าตี หรือ ตั้งรับ)
- ข้าราชการหน่วยใดที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ หน่วยขนาดใดและอยู่ที่ไหน มีอาวุธอะไร มีหน่วยสนับสนุนหรือไม่ เป็นหน่วยเดินเท้า ยานเกราะ หรือยานยนต์
- เราต้องใช้ภูมิภาคและลมฟ้าอากาศให้มีความได้เปรียบต่อฝ่ายเราอย่างไร เพื่อให้ได้คำตอบของคำถามเหล่านี้ ผู้บังคับหน่วยจะพิจารณาเรื่องการตรวจการณ์และพื้นที่การยิง การกำบัง การซ่อนพราง เครื่องกีดขวาง ภูมิภาคสำคัญ และแนวทางการเคลื่อนที่

ขั้นที่ ๔ เริ่มการเคลื่อนย้ายที่จำเป็น

บางครั้ง ผู้บังคับกองร้อยจะนำผู้บังคับหมวดไปยังที่ตรวจการณ์และให้คำสั่งที่สมบูรณ์ เพื่อเป็นการประหยัดเวลา ผู้บังคับกองร้อยอาจให้จำกองร้อยเคลื่อนย้ายหมวดต่าง ๆ ที่นำด้วยรองผู้บังคับหมวด ไปยังที่ตั้งที่จะเริ่มการปฏิบัติ

ขั้นที่ ๕ การลาดตระเวน

เพื่อให้กำลังพลและอาวุธของตนให้ดีที่สุด ผู้บังคับหน่วยต้องมองเห็นและประเมินค่าภูมิภาคที่จะใช้ทำการสู้รบ ถ้ามีเวลาน้อยอย่างน้อยที่สุดจะต้องลาดตระเวนจากแผนที่ในระหว่างลาดตระเวนนี้ ผู้บังคับหน่วยยืนยันหรือปรับปรุงแผนขั้นต้นของตน

ขั้นที่ ๖ การทำแผนให้สมบูรณ์

ข้อมูลจากการลาดตระเวน ผู้บังคับหน่วยทำแผนของตนให้สมบูรณ์ในการตั้งรับผู้บังคับหน่วยจะร้องพิจารณาว่าจะต้องวางอาวุธตรงไหน และจะประสานการตั้งรับได้อย่างไร ในการเข้าตีผู้บังคับหน่วยต้องพิจารณาว่าจะต้องเคลื่อนที่อย่างไรและเข้ายึดที่หมายได้อย่างไร

ขั้นที่ ๗ การทำคำสั่งให้สมบูรณ์ และ สั่งการ

คำสั่งของหมวดและหมู่ นั้นให้ด้วยวาจา สำหรับการเข้าตี ผู้บังคับหมวดควรจะให้คำสั่ง ณ จุดที่ผู้บังคับหมู่สามารถมองเห็นที่หมาย ในการตั้งรับ ผู้บังคับหมวดจะพยายามให้คำสั่ง ณ พื้นที่ซึ่งหน่วยของตนจะทำการตั้งรับ ถ้าเป็นไปได้ ผู้บังคับหมวดควรจะใช้การจำลองภูมิภาคหรือภาพสังเขปเพื่อช่วยอธิบายคำสั่ง ผู้บังคับหมู่ไม่ค่อยที่จะมีโอกาส ที่จะให้คำสั่งการเข้าตีจากตำแหน่งที่กำลังพลของตนจะมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับหมู่ควรจะใช้การจำลองภูมิภาคเพื่อที่จะให้หมู่ของตนมองเห็นที่หมายได้

ขั้นที่ ๘ การกำลั้บดูแล

๑. การซักซ้อม ถ้ามีเวลาเพียงพอก่อนการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น และเพิ่มประสิทธิภาพ ซึ่งอาจเป็นเครื่องชี้ข้อบกพร่องของแผน กิจที่สำคัญในการซักซ้อมควรมี

- ๑.๑ การยิงและการดำเนินกลยุทธ์
- ๑.๒ การปฏิบัติเมื่อเกิดการปะทะอย่างไม่คาดคิด
- ๑.๓ การปฏิบัติ ณ ที่เตรียมตะลุมบอน
- ๑.๔ การปฏิบัติในการตะลุมบอน
- ๑.๕ การเจาะสนามทุ่นระเบิด
- ๑.๖ การเข้าโจมตีคูติดต่อกัน
- ๑.๗ การเจาะรั้วลวดหนาม
- ๑.๘ การโจมตีหลุมบุคคลปิดหรืออาคาร
- ๑.๙ การใช้อาวุธพิเศษหรือวัตถุระเบิด

๒. การตรวจ สิ่งที่จะต้องกระทำสุดท้ายก่อนออกปฏิบัติการคือ การตรวจเพื่อให้ทราบว่าทหารและยุทโธปกรณ์พร้อม อาจตรวจในเรื่องต่อไปนี้

- ๒.๑ เสปียง
- ๒.๒ น้ำ
- ๒.๓ อาวุธ
- ๒.๔ กระสุน
- ๒.๕ เครื่องแต่งกายและยุทโธปกรณ์ประจำตัว
- ๒.๖ การพราง
- ๒.๗ ภารกิจ - ยุทโธปกรณ์ที่จำเป็น (วัตถุระเบิด กล้องมองเห็นในเวลากลางคืน)

คำสั่งยุทธการ

คำสั่งยุทธการ

ก. การเตรียม และออกคำสั่งยุทธการ เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบการนำหน่วย การเตรียมการนั้น เป็นการปฏิบัติที่ต่อเนื่อง จนกว่าที่จะได้คำสั่งสมบูรณ์ การออกคำสั่งนั้นเป็นขั้นตอนที่ ๗ ของระเบียบการนำหน่วย

ข. คำสั่งยุทธการจะต้องมีข่าวสารและคำแนะนำที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภารกิจอย่างสมบูรณ์ รายละเอียดจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับข่าวสารที่ได้รับ เวลาที่มีในการจัดทำคำสั่ง และการเตรียมการในการปฏิบัติภารกิจ

ค. คำสั่งยุทธการจะต้องเป็นคำสั่งที่ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ใช่ถ้อยคำที่เข้าใจยาก

๑. สถานการณ์

ก. กำลังฝ่ายข้าศึก

๑) จะแสดงถึง การประกอบกำลัง การวางกำลัง ที่ตั้ง ขวัญ จุดแข็ง สถานะ การส่งกำลัง

- ๒) แสดงถึงขีดความสามารถ อาวุธ ยานพาหนะที่ใช้ การฝึกพิเศษ นชค. เป็นต้น
 - ๓) หนทางปฏิบัติที่คาดว่าจะเป็นไปได้ เช่น เข้าตี ตั้งรับ ถอนตัว
- ข. กำลังฝ่ายเรา เป็นการแสดงถึงภารกิจของหน่วยอื่น ๆ ของฝ่ายเรา โดยแสดงลำดับดังนี้
- ๑) หน่วยเหนือ – ได้แก่ เจตนาารมณั ของผู้บังคับบัญชา ภารกิจของกองร้อยของเรา (สูงขึ้น ไป ๑ ระดับ)
 - ๒) หน่วยข้างเคียง – แสดงภารกิจของหน่วยทางซ้าย ขวา หน้า หลัง
 - ๓) หน่วยสนับสนุน หรือ หน่วยเพิ่มเติมกำลัง เช่น ทหารช่าง
- ค. หน่วยสมทบและหน่วยแยก แสดงถึงหน่วยที่มาสมทบ หรือจัดแยกออกไปจากหมวด และต้อง กำหนดเวลาที่มีผลบังคับใช้ไว้ด้วย

๒. ภารกิจ

จะต้องชัดเจน รัดกุม ภารกิจจะมีที่มาจากวิเคราะห์ภารกิจ ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบ ของใคร ทำอะไร เมื่อใด ที่ไหน และทำไม

๓. การปฏิบัติ ในหัวข้อนี้จะแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคำว่า อย่างไร ซึ่งประกอบด้วย ๓ ส่วน ย่อย ๆ ตามหัวข้อต่อไปนี้

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

- ๑) กลยุทธ์ (รูปชบวน เส้นทาง การปฏิบัติ ณ ที่หมายฯ)
- ๒) การยิง (แผนการยิงสนับสนุน) กำหนดความเร่งด่วนในการยิง ความเร่งด่วนของเป้าหมาย การยิงฉากป้องกันขั้นสุดท้าย การเตรียมการยิง รวมถึงการยิงสนับสนุนพิเศษอื่น ๆ
- ๓) เครื่องกีดขวาง ทุ่นระเบิด และป้อมสนาม ในการตั้งรับจะต้องระบุรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับ
- ๔) ข่าวกกรอง และสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการรวบรวมข่าวสาร และลำดับความเร่งด่วน ถ้ามี ผบ.หมู่ จะควบคุม โดยตรงต่อส่วนที่มาสมทบที่ทำหน้าที่เหล่านี้

ข. ในข้อย่อยนี้เป็นการสั่งการหน่วยในการควบคุมของตนทุกหน่วยโดยเรียงลำดับเป็นข้อย่อย ประกอบจนครบ (กองหนุนเป็นลำดับสุดท้าย)

ค. คำแนะนำในการประสานงาน

โดยปกติจะกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับ

- ๑) การรายงานต่าง ๆ ที่มีได้กำหนดไว้ใน รปจ.
- ๒) คำแนะนำในการป้องกัน นชค. และการปฏิบัติเมื่อหน่วยถูกโจมตี
- ๓) ระดับของการป้องกัน นชค.ในภารกิจ
- ๔) การป้องกันภัยทางอากาศ
- ๕) คำแนะนำในการจัดระเบียบใหม่ และเสริมความมั่นคง
- ๖) หขส. (ถ้าไม่กำหนดในผนวกข่าวกรอง)
- ๗) การประสานการผ่านแนว

๘) เวลาที่มีผลบังคับใช้ในการแยกหน่วยหรือการขึ้นสมทบ (ถ้ามิได้กล่าวไว้ในการจดทะเบียน กิจ หรือ ข้อย่อย ๑ ค.)

๙) เวลา หรือ เงื่อนไขซึ่งแผนยุทธการจะ เริ่มปฏิบัติในกรณีที่คำสั่งหรือแผนนั้น ไม่มีผลบังคับ ทันทีที่ได้รับแผนหรือคำสั่งนั้น

๑๐) การอ้างถึงผนวกที่เกี่ยวข้องกันแผน/คำสั่ง แต่มิได้กล่าวถึงในส่วนหนึ่งส่วนใดของคำสั่งนี้ ให้แสดงไว้ในข้อย่อยนี้ด้วย

๑๑) การปฏิบัติ ณ ที่หมาย

๔. การช่วยรบ

ก. ยุทธโศภณกรรมและการบริการ กล่าวถึง สถานภาพ สป.ต่างๆ , การขนส่ง, การบริการและการซ่อมบำรุง

ข. การรักษาพยาบาลและการส่งกลับสายแพทย์

ค. กำลังพล กล่าวถึง สถานภาพของหน่วย, การทดแทน, ขวัญ, วินัย, กฎและคำสั่ง, และการจัดทก.

ง. กิจการพลเรือน กล่าวถึง ข้อจำกัด, ข้อห่วงใยเกี่ยวกับพื้นที่ และการ ปจว.

จ. เบ็ดเตล็ด เช่น การปฏิบัติเกี่ยวกับเชลยศึก

ฉ. สิ่งอำนวยความสะดวกในการรบ (Combat Service Support Facilities) กล่าวถึง ที่ตั้ง และการบริการของตำบลที่ตั้งนั้น ๆ แต่ถ้าแสดงไว้บนแผนบริวารแล้ว ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงอีก

๕. การบังคับบัญชาและการสื่อสาร

ก. การบังคับบัญชา อย่างน้อยที่สุดต้องกล่าวถึงที่อยู่ในขั้นต้นของ ผบ.หน่วย หรือ ที่ตั้งของ ทก. (กรณีไม่ได้แสดงไว้ในแผนบริวาร) และการย้าย ทก. และการบังคับบัญชาอื่น ๆ ถ้าเปลี่ยนแปลง หรือไม่ตรงกับ รบจ.ของหน่วยที่มีอยู่

ข. การสื่อสาร จะกล่าวถึง นปส.หมายเลขที่มีผลบังคับใช้ สัญญาณอื่น ๆ ที่กำหนดขึ้นมาใช้, ข้อจำกัดทางการสื่อสาร (เช่น ระวังวิทยุ) รายละเอียด เรื่องการสื่อสาร ปกติจะระบุไว้ในผนวกการติดต่อสื่อสาร)